

Uit het referaat in het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde*, bldz. 1560, en uit de mededeeling van LEITNER in *Zeitschrift für ärztl. Fortbildung*, n<sup>o</sup>. 21, was mij bekend, dat deze sublimaat in de aderen spuit. Tot intramusculaire toediening ging ik over om deze redenen: Inspuiting van een 1 pro mille sublimaat-oplossing in de aderen lijkt mij niet onbedenklijk wegens de kans op embolie. De resorptie van in de spieren gespoten sublimaat-oplossing heeft, blijkens onze ervaring bij lues-behandeling opgedaan en nu weer bij de griep bevestigd, behoorlijk snel en voldoende plaats. Ten slotte verdient voor den arts, die tijdens een pandemie soms zuinig moet zijn op zijn minuten, de meest eenvoudige en daardoor minst tijdroovende wijze van toediening de voorkeur.

Bevatte dus de mededeeling (of moet ik zeggen terechtwijzing?) van collega KINGMA BOLTJES in zakelijk opzicht voor mij niets nieuws, wel werd ik getroffen door den aanhef ervan. De daarin klakkeloos geuite beschuldiging aan het adres van „een groot deel der Nederlandsche artsen”, dat zij een of andere behandelingswijze instellen, niet op hun eigen, geneeskundige aanwijzing, maar „toegevende aan den drang van het door courantenberichten misleide publiek”, acht ik een enormiteit, een ernstige bestrijding niet waard. Eenige nadere opheldering van collega KINGMA BOLTJES over de vraag, waardoor hij zich gerechtigd acht tot een dergelijke uitspraak, komt mij niet ongewenscht voor.

Apeldoorn, 23 December 1918.

J. C. P. J. VORSTER.

#### VEREENVOUDIGING VAN DE METHODE VAN BEHANDELING VAN ULCERA CRURIS MET LIJMVERBAND-METZLAR.

Nadat in het *Nederl. Tijdschrift v. Geneesk.* van 16 Sept. 1905 C. METZLAR zijn methode van behandeling van beenzweren (ook zeer uitgebreide en menigvuldige) met lijmverband medegedeeld heeft, zullen vele collegae met mij ervaren hebben de werkelijk verbluffende uitkomsten, met deze als bekend te onderstellen methode te bereiken, evenzeer de waarheid van zijn bewering, dat onder 2 of 3 lijm-loop-verbanden binnen eenige weken genezing wordt verkregen; doch tevens, dat èn voor patiënt èn voor geneesheer het aanleggen van een tweede of derde lijmverband onaangenaam en omslachtig is. Het verheugt mij daarom te kunnen mededeelen, dat dezelfde uitkomsten, naar mij is gebleken, ook onder zeer ongunstige omstandigheden, te verkrijgen zijn met éénzelfde lijmverband, wanneer na twee weken van het verband *alleen* worden verwijderd enkele stukken ter plaatse van de zweren en men dagelijks daarop laat aanbrengen een dik laagje gaas met de zalf:

oxydi zinci  
amyl. trit.  $\overline{aa}$  10  
vaselin. 20,

waarna zwachtelen. Evenals het wegknippen van het geheele verband, gaat het verwijderen van de enkele stukken in een minimum van tijd, het beste met de gipsschaar. De huid van het onderbeen blijft onder het voortdurende lijmverband geheel gaaf. In tijden van overstelpende drukte, zooals wij die pas achter den rug hebben, en van duurte en schaarschte der middelen, is een en ander zeker nog van des te meer belang.

Haarlem, 22 December 1918.

Dr. N. J. M. FAÇEE SCHAEFFER.

#### DE DIËTKUUR VAN PROCHOWNICK.

Collèga KLUMPER veroordeelt in zijn schrijven in het nummer van 28 December van dit *Tijdschrift* dit diëet op de volgende gronden: 1<sup>o</sup>. Geen verloskundige zag daarvan ooit eenig gevolg; 2<sup>o</sup>. Dit hongerdiëet leidt tot verzwakking van moeder en kind. Beide beweringen zijn volmaakt onjuist. Persoonlijk heb ik verscheidene gevallen met dit diëet met uitstekend gevolg behandeld, evenals vele collegae in het buitenland en ook in ons land.